

[Boertmann.]

get, var overdreven, på trods af at byggeriet jo rent faktisk er ved at gå i stå, på trods af at kommunerne rent faktisk har skåret ned over hele området og derfor vil have meget dårligt råd til at investere 5 pct. i finansieringen af det almennyttige boligbyggeri.

Boligministeren havde tillid til kommunernes vilje; det handler jo desværre ikke kun om vilje, men også om evne, ikke mindst økonomisk evne i disse stramningstider.

Derudover ved vi jo også, at disse almenyttige boliger er der allerstørst behov for i de udviklingskommuner, som i forvejen har de største udgifter, og som derfor i forvejen har endnu sværere råd ved at finansiere og indskyde disse 5 pct.

Dernæst svarede boligministeren mig på min beskrivelse af det såkaldte beboerdemokrati. Han betegnede beboerdemokratiet som et vældigt fremskridt og tog afstand fra det, han kaldte mine eksperimenter på det område. Jeg ved ikke, hvad det er for eksperimenter, han tænker på, men jeg vil fortsat hævde, at det beboerdemokrati, hvor man kun kan drøfte, rådgive, blive orienteret om, foreslå og ikke have nogen indflydelse på de reelle beslutninger, er et pseudodemokrati, er en narresut. Det, man kunne have indføjet i lovkomplekset, hvis man havde villet, om beboerdemokratiet, var en reel beslutningsret. Det var f. eks. en vetoret, at beboerne kunne have krav på forbedringer i ejendommen og den slags ting. Det var meget nemt at gøre. Jeg kan ikke se de vilde eksperimenter i den retning, men end ikke det ville boligministeren altså gå med på.

Han roste dernæst demokratiet i samfundet i øvrigt. Jeg synes, det er meget, meget dristigt, efter at hans eget parti har været med til at gennemføre disse grove indgreb over for lønarbejderne. Han roste demokratiet på arbejdspladsen, han roste samarbejdsudvalgene, så vidt jeg husker. Min mening om disse ting skal jeg da ikke lægge skjul på: det er også narresutter, det er organer, hvor man ingen reel beslutningsret har. Hvis man har sæde i aktieselskabsbestyrelserne, har man tavshedspligt, og flere eksempler viser, at man end ikke får den information, man har krav på som bestyrelsesmedlem i aktieselskaberne.

De sidste dage og de sidste uger har vist

med al ønskelig tydelighed, at man ikke får noget som helst foræret. Man får ingen demokratiske rettigheder foræret, hvad enten det altså nu er på boligområdet eller det er på arbejdspladserne. Man er tvunget til at slå igen på anden måde, sådan som Uniprintarbejderne har vist det. Man er tvunget til at gennemføre boykot på lejebetalingerne for at gøre noget effektivt imod de høje huslejer.

Johan Philipsen (V):

Jeg skal ganske undlade at luge tidsler i udtalelser fra nogle af partiernes side, men når hr. Boertmann siger, at ingen nye private udlejningsboliger med disse lovforslag bliver billigere, så er det korrekt. Og venstres stemme er altså blevet brugt til finansieringsformer for det almennyttige byggeri. Det betyder, at det private boligbyggeri ikke længere kan konkurrere. Værre er de fæle kapitalister, som I anser os for at være, altså ikke.

Og så skrider det jo til himlen af mangel på logik, når hr. Kaj Hansen siger, at pengene i byggeriet skal ind fra starten. Ja, det indeholder dette forslag jo for de almennyttige boligselskabers vedkommende, og det er vel næppe forkert at sige, at jeg har en vis andel i, at noget af den kapital rentefrit kommer ind fra starten.

Nok om det. Jeg føler mig tilskyndet og forpligtet til at sige tak til alle, hvis medvirken var nødvendig for at nå et resultat, når målsætningen var et bredt flertal. Og jeg siger tak for den vilje, der blev udvist fra alle sider til at nå et resultat. Det er jo kun fremtiden, der kan dømme om resultatet. Jeg skal kun sige, at de ydre omstændigheder under disse forhandlinger jo har været ugunstige i den forstand, at det var en periode med stærk inflation, en periode med et byggeri, der af kendte grunde var kommet for højt op med de deraf følgende vanskeligheder under nedturen, en periode med voldsomme ændringer i vort samfunds vilkår. Det er min opfattelse, at det under de givne muligheder var et fornuftigt stykke arbejde, der blev gjort, og det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Man gik først til afstemning vedrørende forslag til lov om boligbyggeri.